

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan sredi, imajo nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele na vsa leta 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom na vsa leta 15 gld., za četrt leta 8 gld. 30 kr. za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. na četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša. — Na naročbe, brez istodobne vpošiljatve naročnine, se ne ozira. Za oglasila plačuje se od štiritopne petit-vrste po 6 kr., če se oglasilo jedenkrat tiska, po 6 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izročijo frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je na Kongresnem trgu št. 12. Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oglasila, t. j. vse administrativne stvari.

Telefon št. 34.

Prva bitka.

V daljni Aziji, pri Filipinih, je bil v nedeljo prvi resni boj mej Zjedinjenimi državami in mej Špansko, tam se je bila prva bitka, v kateri so bili Španci poraženi.

Ameriško brodovje je zapustilo v sredo Hongkong in v soboto ponoči priplulo pred Suzon, največji Filipinskih otokov. Zgodaj s jutraj je poskusilo, približati se glavnemu mestu Manili. V Manileški zaliv je prišlo, ni se pa moglo približati manileškemu pristanu, ker se mu je postavilo na pot špansko brodovje.

V manileškem zalivu se je mej brodovjema unela ljuta bitka, katera je trajala štiri ure. Ameriške bombe so užgale dve španski ladji, „Reina Christina“ in „Don Juan d' Austria“. Prva ladija je popolnoma zgorela, drugo je ogenj tako poškodoval, da je postala nerabna, jedna ladija, katere ime še ni znano, je bila tako sadeta, da se je razletela, dve ladiji „Mindanao“ in „San Antonio de Ulloa“ sta bili lahko poškodovani, po poročilih pa so morali Španci celo nekaj svojih ladij potopiti, da niso padle v roke sovražnikov.

Dasi so Američani po teh iz španskih virov prihajajočih poročilih dosegli lepo zmago, se mora vendar priznati, da zmaga ni popolna, saj Američani niso dosegli, kar so nameravali, ni se jim posrečilo, prodreti v manileški pristan, ampak bili so primorani se umakniti iz zaliva do kraja Kavite, kjer so se postavili za trgovske, ondu stoječe ladije, in torej niso mogli Manile bombardovati.

Ta bitka je uničila špansko brodovje pri Filipinih. Španska nima tam več vojnega brodovja, da bi branilo njeno posest. Manila je sicer dobro utrjena in ima znatno posadko, a mogoče je vzlic temu, da se je polasté Američani. Španska je doslej samogla udušiti vsak ustanek na Filipinih, a sedanjí poraz utegne vzpodbuditi ustaše k novemu poskusu, otresti se španskega jarma, zlasti ako je ameriško brodovje v stanu, nadaljevati začetó akcijo.

Tudi ameriško brodovje je v bitki močno trpelo. Nekatere ladje so poškodovane, vendar iz dosedanjih poročil ni možno posneti, kolike so te

poškodbe, jeli mogoče, da ostane brodovje pred Manilo in da začne bombardement, ali pa je primorano, zateči se v kak pristan in se tam muditi, dokler se poškodbe ne popravijo. Od tega je usoda Filipinskih otokov odvisna, kajti če je ameriško brodovje še sposobno za bojevanje, potem se gotovo potrudí, da se polasti Filipinskih otokov.

Bitke v manileškem pristanu ni primerjati velikim pomorskim bitkam. Špansko brodovje je bilo slabo in maloštevilno, ladje niso niti z železom okovane, ampak so lesene, a tudi ameriško brodovje ni Bog si ve kako izvrstno, ter bi modernim vojnim ladijam ne moglo kljubovati, ali vzlic temu in tudi če ostanejo Filipine še v oblasti Španjcev, pomeni dobljena bitka za Američane znaten uspeh in je zanje največjega moralnega pomena. Že se poroča, kako velikansko radost je vest o zmagi obudila v Ameriki in kako mogočno je narasla bojaželjnost, poroča se tudi o žalosti in potrnosti, katera je zavládala na Španjskem in katera utegne postati nevarna, ako španska mornarica, ki je na potu proti Ameriki, kmalu ne popravi poraza pri Manili.

V Ljubljani, 3. maja.

Državni zbor se snide, kakor poroča polvladni „Fremdenblatt“, po zasedanju delegacij zopet v juniju. Od 9. maja nadalje se zasedanje prekine. Mej tem bodo imele stranke dovolj opravka s posvetovanji glede jezikovnega odseka.

Nagodba. Pred kratkim je sporočila ogerska kvotna deputacija, da ne more glede visočine dosedanje kvote prav nič prijenjati, avstrijska kvotna deputacija pa ji je v petek odgovorila, da se tudi ona ne umakne s stališča, ki zahteva razmerje 42 : 58. Po dveletnem pogajanju obeh deputacij se ni torej kvotno vprašanje niti za las približalo svoji rešitvi. Ogerska kvotna deputacija se vede, kakor bi bila Ogerska beraško ubožna dežela, ki bi postala bankrotna, ako bi morala le par milijonov gold. na leto več plačati. Skrajna meja, do katere pa je dovoljeno iti Banffyju le v skrajnem slučaju, je 35%. „Grazer Tagblatt“ se spominja spomenice, katero je prinesel „Pester Lloyd“ leta

1892., ko se je praznovala 25letnica obstanka samostojne ogerske države. Takratna spomenica je slavila velikanski materialni in finančni napredek Ogerske tako le: „V teku 25 let so se povečali izdatki Ogerske od 109 milijonov do 365 milijonov, dohodki od 112 milijonov do 392 milijonov“. Od l. 1892. pa so se dohodki pomnožili vsaj še za 100 milijonov! Ogerska premore do 4000 velikih tovarn, tako da se more glede obrti in trgovine — kakor je pisal mladočeški drž. poslanec Foß — kosati z nekaterimi državami severne Amerike! Navadna, židovska laž in umazano hlinjenje je torej, če govori ogerska kvotna deputacija o ubožstvu Ogerske. Kvota 42%, katero predlaga avstrijska kvotna deputacija, je prav majhna žrtev napram velikanskim dobičkom, katere ima Ogerska radi carinske in trgovinske zveze z Avstrijo. Ta zveza pa je ogromno breme za našo polovico.

Iz Bosne dohajajo same slabe vesti o Kallayevemu gospodarstvu. Radi različnih nasilstev uradnikov deželne uprave je prišlo v Kozarcu, Priedorju in okolici do ustanka, kateri je moralo dušiti vojaštvo. Mnogo ljudij je bilo zaprtih. — „Petersb. Vedom.“ poročajo, da se je odpeljala zopet deputacija h Kallayu na Dunaj, da mu zadnjič razloži žalostni položaj erbsko-pravoslavne cerkve in šole, kateri sta pod sedanjo vlado pravi pasterki. Ako deputacija ne opravi na Dunaju ničesar, zateče se v — Carigrad. Pravoslavnim Srbom se sedaj veliko slabše godi, kakor se jim je pod vlado barbarskih Turkov. V Mostarju nimajo pravoslavni nobenega duhovnika. Otroci mrjo brez kreta, odrasenci brez zakramentov. Vlada Kallaya je vzela Srbom vse pravice, tudi one, ki so se zdele Turkom nedotakljive. — Vsled takih razmer v Bosni pa imajo socijalni demokratje ugodno polje. V Dolnji Tuzli, mej delavci v eraričnih železarnah in mej ubogimi kmeti so socijalistične ideje že jako razširjene.

Italija. Dne 1. maja se je praznovala 50letnica italijanske ustave v Turinu. Kralj, kraljica in prestolonaslednik, princ neapoljski s soprogo Ksenijo Črnogorko so se udeležili velike narodne razstave. Vse mesto je bilo v zastavah. Narod je ži-

LISTEK.

Michelangelo in Rafael.

Po zapiskih A. Progarja spisal V. Holz.
(Dallje.)

Imel bi Ti popisati še ostale slike te prerodovite Rafaelove „stanco“ in to „Parnas“, kjer Apolon, sledeč pod lovorjevim drevjem med svojimi Muzami, igra na goslih, katerih olimpeki glasovi nayešujejo ves pesniški zbor, razporejen v slikovitih skupinah po parnaškem holmu — od slepega Homerja, Pindarja, Sapphe do Horacija, Danteja, Petrarke in Ariosta, temnolasega prijatelja Rafaelovega; potem sliko, predstavljajočo „Pravdoslovje in zakonodajstvo“ cerkveno in politično in to v podobi papeža Gregorja XI. in cesarja Justinijana, toda nečem Ti izbrisati presladkega utiska opisane „Atenske šole“ z novimi prizori...

Pod „Parnasom“ je zapisana letnica 1511.; torej je Rafael vso „stanzo della Segnatura“ poslikal v treh letih! To je uprav čudovito, kaj ne da? A to še ni vse! V istem času je Rafael izdelal raznovrstne slike na platno. To so namreč tako imenovane njegove „Madone“, to je Matere Božje, ki so zdaj razstresene po raznih galerijah

in sicer: V pariškem Louvru, v napoljskem muzeju, v Petrogradu; v palači Pitti v Florenciji; v Vatikanski galeriji slik; v pradovskem muzeju v Madridu; v narodni galeriji v Londonu itd. — zgolj mojsterski dovršene slike, sloveče po vsem svetu! Madone Rafaelove — to je svetovnoznana posebnost v slikanju deviške Matere božje! Slikal jih je že kot učenec Peruginov doma v Perugia; to je: „Madona z Jeronimom in Frančiškom“ in „Madona Solly“, obe v kraljevem muzeju v Berlinu; potem „Madona Conestabile“ v Petrogradu. V Perugiji je slikal tudi veliko sliko „Kronanje D. Marije“ za ondoto cerkev itd. Rafaelove Madone, toli mile po svojem inkarnatu, toli plemenite po svojih obličjih in toli božanstvene po svojih detetih Jezuških — to so ti pravi slavospevi materinske ljubezni Marijine do božjega nje sinka, kakeršnih ni ustvaril nobeden slikar pred Rafaelom!

In ko se je l. 1504. preselil v Florencijo, začelo se je zopet novo življenje devetnajstletnemu Rafaelu — sad taistega so zopet raznovrstne slike, med katerimi so posebno znamenite naslednje: „Poroka D. Marije s sv. Jožefom“, zdaj v Brerri v Milanu, portrét Magdalene Strozzi-Doni, potem Agnola Donija, oba v Pittijevi palači v Florenciji, Madona obitelji orlejske, zdaj last vojvode

Aumalskega; „Madona di Granduca“, takisto v Pittijevi zbirki, „Madona obitelji Tempi“, zdaj v kr. pinaksteki v Monakovem, „Madona Colona“ in „Madona Terrannova“ v kr. muzeju v Berlinu; „Madona v zelenju“ v c. galeriji slik na Dunaju in še mnoge druge podobe Matere božje, katerih Ti ne morem niti naštetí.

Tam v Florenciji je Rafael vidno napredoval, nadkril vse svoje vrstnike, da i svoje učitelje; ni čudo, da je njegovega imena slava pridonela v Rim, kjer so se takrat zbirali vsi najznamenitejši umetniki Italije. Opozorjen na izredno slikarsko genijalnost Rafaelovo po njega rojaku Donatu Bramanteju, povabil je papež Julij II. božanskega Urbina v Rim, kjer se je v kratkem času izkazal odličnjaka med vsemi svojimi sodobniki-slikarji, da mu je papež poveril slikanje prej opisanih vatiških stanc. To častno naročilo je izvršil od l. 1508. do 1517. torej v devetih letih! Z ozirom na toli mojsterski izvršena dela izročil mu je papež Leon X., po smrti slavnega stavbnika Bramanteja, vodstvo pri stavbi nove cerkve sv. Petra Vatikanskega. Razun tega je nadzoroval odkapanja rimskih katakomb. In tako se je njega umetniško področje vedno bolj razširjalo, kar ga je naposled tolikanj razburjalo, da je obolel, nakopavši si smrtonosno

vahno pozdravljaj kralja njegovo rodovino ter razne prince in princesinje. Slavnosti so se udeležili tudi zunanji minister, Visconti Venosta, poljedelski minister Cocco Ortu, predsednika obeh zbornic, načelniki raznih uradov in premnogi odličnjaki. Vojvoda Aosta je kot predsednik generalnega odbora razstave pozdravil kralja.

Tesalija. Poslaniki v Carigradu so sklenili, da pozovejo turško vlado, naj zapuste turški vojaki Tesalijo tekom jednega meseca, ker so pogoji mirovnega sklepa izvršeni in je plačanje vojne odškodnine zagotovljeno. Hkratu pozivljajo poslaniki turško vlado, naj pošlje v Volo večje število ladij, ki prepeljejo vojake domov.

Dopisi.

Od Drave, 30. aprila. (Stari Waser — spokorjen grešnik.) Navadno postane tista ženska, ki je v svojih mladih letih najbolj razozdano in razkošno živela, v svoji starosti največja — terciarka. Največji hudodelec in razbojnik se spokori, ko se mu bliža — bela žena. Največji grešnik se kesa, ko se mu bliža poslednja ura, ko je treba stopiti — na pot v večnost. To je psihološki aksiom, kateremu se pokori sedaj tudi — kdo bi to verjel! — tajni svetnik vitez Waser. Kdo se ne spominja iz preteklega in polupreteklega časa, kako je ta mož, dokler je še sedel na prvem mestu graškega nadsodišča, preganjal, trpinčil, suspendiral, predstavljal in odstavljaj tiste justične uradnike, ki so mu bili podrejeni in ki so imeli rojstveno napako, biti sinovi slovenskega naroda, sinovi slovenske matere! Kdo bi našel množico uničenih eksistenc, ki so bile žrtve Waserjeve brezobzirnosti, Waserjeve slepe strasti. Waserjevega sovražstva proti slovenskemu življu? Se ni preteklo pol leta, odkar je „Slovenski Narod“ v člankih „Sodne razmere na slovenskem štajarskem“ konkretne slučaje navajal in dokazoval, kako neobjektivni, pristranski, strasten sodnik je bil ta — mož. Ti članki so obudili občno pozornost. Od nobene strani se ni čul kak prigovor, kak odgovor. Brali smo ukaz justičnega ministra gosp. dr. Ruberja, po kojem mora oblast, seil višji državni pravdnik ali pa sploh državno pravdnštvo popravljati neresnične trditve glede uradnih in uradnikov, ki so tiskane v kakem periodičnem listu. Državni pravdnik v Ljubljani bi torej, če je zadevni ukaz istinit, moral popravljati trditve člankov, ki so pred kratkim pod navedenim zaglavjem zagledale beli dan v Vašem listu. Nismo doznali, da je gospod državni pravdnik storil to svojo — uradno dolžnost. Mogoče tudi, da smo prebrli kak popravek. Če pa mogoče gospod državni pravdnik ne more popravljati tistih trditev samo radi tega, ker so popolnoma resnične, v tem slučaju mora pa tiste članke tudi prav pozorno in vestno prečitati in preštudirati ter potem po svoji prisegi poslovati — kot državni pravdnik, ki vestno preganja hudodelstva in krivice, ki se komu godijo. Nismo doznali, da je gospod državni pravdnik tudi v tem obziru storil svojo — uradno dolžnost. Mogoče je, da se motimo; saj je Drava daleč proč — od Ljubljane. Rekli smo prej, da se je na svoje stare dni poboljšal in spokoril celo — Waser sam. Čujte in strmite, kako je prišlo do tega! V Gradcu obstoji pravniško društvo, kojemu na čelu stoji skoraj 25 let veleznameniti, skozi in skozi pošteni in značajni — dr. Vinko Neumayer, nemški odvetnik v Gradcu; povodom te 25letnice imenovalo je navedeno društvo tega slovečega in tudi v Slovencih čislanežga moža — častnim členom ter mu izročilo lepo di-

plomo. Pri običajnem banketu na čast slavljencu oglasil se je tudi g. Waser k besedi in mej drugim glasom poročila „Tagespošte“ izjavil sledeče: „Der Richter in Oesterreich war ehrlich, ist ehrlich und wird, so Gott will, auch ehrlich bleiben... es ist vielleicht ein Eldorado in Oesterreich, das man hier einen nationalen Beigeschmack in der Rechtspflege nicht kennt (Lebhaftes Bravour). Die österreichische Rechtspflege ist von jeder Nationalität ebenso entfernt, wie von confessionellen, radicalen und socialen Bewegungen. (Rufe: Sehr richtig)... Bravo, excelencia, bravissimo! Bene dixisti! Kako pa se svinja to posthumno priznanje, koje veja ne samo sedanjim, nego tudi prejšnjim sodnim uradnikom slovenske narodnosti, z Vašimi dejanji proti bivšim slovenskim uradnikom? Kako se strinja ta očitna, brezizjemna pohvala s tem, da st. Vi kot bivši predsednik disciplinarnega senata v Gradcu svoje dni besneli in rohneli proti slovenskim justičnim uradnikom, da ste jih suspendirali in najstrožje kaznovali radi maleakosti, dočim so se drugim nemškim uradnikom spregledale največje — pregrehe? Da, da! Razuzdane, pehotne ženske postanejo na starost — brumne terciarke. A s tem stvar ni rešena. Kdo pa je ali kdo bode oškodoval žrtve Waserjeve besnosti proti slovenskim preganjanim uradnikom, kojim je bil pritisnjen za celo življenje neki „madež“, neka „pega“? Kes in pokora sama na sebi ne pomagata nič; nebesa se zaslužijo le s tem, da se krivica z dejanjem popravi. Gospod vitez Waser! Pokažite z dejanjem Vaš kes, Vašo pokoro, Vaš preobrat! Dokler tega ni, so vse Vaše besede — pena, so vse Vaše pohvale in slave — golo h navstvo. Če pa ško le in krivice popraviti ne morete, pa ne pridite nikdar več na — plan. V tem slučaju pa Vam kličemo: Pojdi v samostan, Ofelija! Preganjanim in zatiranim slovenskim uradnikom naj bodo današnje vrstice v zadoščenje; njih najhujši nekdajni sovražnik in zatiratelj, njih najbesnejši trinog jih — prosi odpuščanja. Mi, nekdajni zatirani in preganjeni slovenski uradniki smo pa tudi dobri in plemeniti dovolj ter odpuštimo — spokorjenemu grešniku — vitez Waserju. — n.

Nova mestna dvorana ljubljanska.

Danes zbral se hode občinski svet ljubljanski prvokrat k seji v novi mestni dvorani. Zdi se nam torej primerno, da pri tej priliki podamo našim čitateljem ne le kratek opis preurejene mestne dvorane, nego tudi nekoliko črtic o mestni hiši sploh.

Kje je stala najstarejša mestna hiša ljubljanska, to vprašanje ni še dognano; gotovo pa je, da se je leta 1484., ko se je opustila na Starem trgu leta 1297. zgrajena mestna hiša, nova mestna hiša zgradila na prostoru, kjer se nahaja še dandanes, to je na Mestnem trgu. Kratek opis te mestne hiše nahajamo v leta 1680. izišli brošuri „Curia Labacensis“, ki se v prepisu nahaja v tukajšnji semi-nški biblioteki.

Iz te brošure posnamemo, da že leta 1630. mestna hiša ni več vstrezala tedanjim potrebam in da se je že tedaj resno mislilo na zgradbo nove mestne hiše, ki bi bila primerna ugledu deželne stolnega stolnega mesta. Načrte za novo zgradbo napravil je bil neki nizozemski kapucinec. Proti tem načrtom, izdelanim v staronemškem štilu, izjavil se je v zgoraj omenjeni brošuri odločno neki domač stavbinski mojster — najbrže Dolničar — ter obširno razložil, kakova bi morala biti mestna hiša tako znamenitega mesta, kakor je že takas bila Ljubljana. A gradnja nove mestne hiše odlagala se je najbrže iz finančnih ozirov od leta do leta ter se izvršila še le leta 1717. Novo poslopje zgradila sta mojstra Bombasi in Mislej — slednji domačinec

iz Cerkljan pri Kranju — in sicer — kakor se je naavetovalo v brošuri „Curia Labacensis“ — v štilih laške renesance. Stroški za novo mestno hišo znašali so 8000 gld.

A že koncem preteklega stoletja nahajalo se je poslopje zopet v precej slabem stanju. V svojem znamenitem delu o prošlosti našega mesta pripoveduje prof. Vrhovec, da se je dvorana leta 1787. začela udirati. Morala se je takoj temeljito popraviti. Pri tej priliki odstranil se je tudi 50 centov težki kamniti balkon, ki je dčil glavno pročelje in s katerega so se nekaj zbranemu prebivalstvu oznanjale kriminalne rassodbe.

Zopet je preteklo sto let. Poslovanje avtonomne mestne uprave se je po modernih zahtevah preuredilo. Tesna nekdajna mestna hiša ni več zadostala potrebam. Adoptovala se je za pisarniške potrebe hiša na desni in pred nekaterimi leti prikupila tudi hiša na levi strani mestne hiše. Le mestna dvorana, namenjena sejam občinskega sveta, ostala je v primitivni svoji obliki nespremenjena. Ugled deželne stolnega mesta je nujno zahteval, da se tudi mestna dvorana primerno preuredi. Po inicijativi župana Hribarja sklenil je torej občinski svet v seji dne 5. januarja 1897., da je tudi dvorano primerano preurediti tako, da se ima notranja dekoracija naslanjati na karakter cele zgradbe. Z delom pričelo se je že lansko poletje in danes je preuredba dvorane srečno in okusno dovršena.

Dvorana predelana je po načrtih arhitekta prof. Theyerja v Gradcu in sega sedaj skozi dve nadstropji. Izdelana je v bogati laški renesanci. Strop in stene so bujno okrašene z raznimi ornamentami, emblemi in profili. Mej najlepše dele spada strop, ki ima na sredi bogato pozlačeno in polihromirano rozeto iz kovanega železa. Sredi rozete, ki služi ob jednem ventilaciji, visel bo pozneje lesteneč, katerega izdeluje tvrdka Siemens & Halske na Dunaju; imel bo 24 žarnic. Okrog rozete vrste se mnogokotne kasete z zlatimi gumbi in rozetami. Mej stenami in stropom nahajajo se lunete, ki tvorijo prehod od stropa na stene, razdeljene s profili in simi v razna polja.

Na sprednji strani dvorane nahaja se pod lunetami grb ljubljanskega mesta v bogatem kartušu, nad stranskimi spodnjimi okni te stene pa sta vzdani dve plošči iz rudečega belgijskega marmorja, v katere je v kratkih potezih vdolbena zgodovina dvorane. Napis prve plošče se glasi: „To dvorano sezidala sta v letih 1717. in 1718., ko je županoval Jakob Herandler, mojstra Lugi Bombasi in Luka Mislej“. Napis na drugi plošči pa slove: „V sedanji obliki prenovljena pa je bila v letih 1897. in 1898., ko je bil mestni župan Ivan Hribar“. Ravno tako nosi zadnja stena štiri plošče iz jednakega marmorja, v katero so z zlatimi črkami vklesana imena ljubljanskih županov, počenši od Ivana Lanthierija (1501) do Ivana Hribarja (1896). Na zadnji steni se nahaja tudi galerija, določena za poslušalce; nosijo jo štiri dvojnatne in dve jednostavni konzoli; vse so okrašene z akantusi, železna, bogato pozlačena mreža pa ima v sredi vsakega polja kartuše z začetnimi črkami ljubljanskega mesta.

Glavni ton dvorane je prijetno svitlo-rumenkast, kasete in lunete so plavkaste in rujavkaste, povsodi pa se nahajajo jako primerno, okusno in diskretno nastavljene zlate črte in pozlačeni okraski. V spodnjem delu stene je vsa dvorana opažena z lamberijami iz slavonskega hrasta. Glavna vrata so pravo kabinetno delo; razdeljena so v razna bogato obrobjena polja z intarzijami na orehovem dnu.

Oprava dvorane je popolnem v slogu arhitekture narejena. Za občinske svetnike pripravljene so elegantne pisalne mize s sedeži in naslonjali iz rudečega usnja in sicer tako, da stoji vsaka miza nekoliko višje od prejšnje. Prezidij ima bogato ozadje z izrezljanimi nastavki; stoli na tribuni imajo visoka, z intarzijami in rezbarijami okrašena, naslonjala. Za poročevalce časnikov pripravljani sta dve lepi hrastovi mizi na obeh straneh prezidijalne tribune. Omeniti je še prostora za uro nad uhodnimi vrati in pa lične kamenite školke za vodo, ki se nahaja v desni stranski steni.

Vsa ta dela, ki tvorijo dvorano kot jedno prvih znamenitostij našega mesta, izvršile so domače tvrdke, izvemši štukaturna dela, katere je izvršila tvrdka Haselsteiner v Gradcu. Slikarska in pozlataarska dela izvršil je z znano okusnostjo in točnostjo sobni slikar Fran Starč. Hrastova vrata, okna in stenske lamberije dobavila je tvrdka K. Binder, ključarska dela pa dobro znana tvrdka J. Spreitzer. Kamnoseška dela so iz starih rimskih delavnic F. Tomana in V. Vodnika, notranjo opravo iz domačega hrasta, vsa tapetniška dela pa je fino in natančno izvršila tvrdka J. Naglas.

Vsa dela so izvršena v pravem duhu mojstra arhitekta z ono realnostjo in strogostjo, ki so že od nekaj znak naših domačih tvrdk in ki vnovič dokazujejo, da se nimajo bati nikake tuje konkurence. J. Naglič.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 3. maja.

— (Da se ne pozabi.) Tisti znani kričaji, kateri blaté in sramoté Ljubljano po vsem svetu, da bi jej kar mogoče škodovali, polnijo sedaj nem-

prehajanje v vlažnih podzemeljskih grobiščih. Umrli je v cvetu svoje moške dobe, 37 let star, ostavivši poslednjo svojo sliko: „Izpremenjenje Kristusovo na gori Tabor“ — nedovršeno!

V dobi dvajsetih let je torej božji izvoljenec Rafael Santi ustvaril vse nesmrtné svoje umotvore, ki bodo sloveli, dokler bode živel človeški rod na zemlji!

Nasprotno pa je njega umetniški vrstnik, Michelangelo Buonarroti deloval nad sedemdeset let! Dovršivši nesmrtna svoja dela in to v treh strokah vpodobljajočih umetnostih: v kiparstvu, slikarstvu in stavbništvu, da se jim čudom čudi vesoljni svet, storil bi bil še popolnejša, dovršenejša umetniška čudeža, da bi se mu ne bilo boriti s tolikimi zaprekami in spletkami zavistnih tekmecev à la Bramante! Baš po tega častihlepneža zvijačnem spletkarjenju pri papežu Juliju II., kakor i pri njegovem nasledniku, odložila in zavlekla se je izvršitev veličastno zasnovanega načrta nagrobnega spomenika za papeža Julija II. Celih trideset let je trajala ta „tragedija življenja“ Michelangelovega in ko je naposled v 70. letu svoje dobe dognal dotično naročilo, ni bila to niti senca prvotnega osnutka! Ni se torej čuditi, da je umetnik postal nezačnoljen in mračen ter se naposled zaklepal v taj-

nosti svoje duše. Sploh je bil Michelangelo že po svoji naravi jako skrivnosten, poln gorostasnih idej in uprav gigantskih načrtov, katerih izraz so vse njegove podobe, plastične in naslikane, zlasti na stropu sikstinske kapele in na ondodnem „Sodnjem dnevu“ kakor tudi je osnutek St. Peterske kupole visokoletni plod njegove neusahljive domišljivosti. Prav pravi isti Goethe, da za motrenjem Michelangelovih podob v sikstinski kapeli ni mogel uživati milobnih nebeških prikazni v Rafaelovih stanzah! Tudi jaz, kakor sem ti bil omenil, sem moral oglelovati in proučevati ta dva umetniška velikana vsakega posebej! In navzlic tej razdelitvi — kolika razlika med tem in onim! Pri Michelangelu nadčloveška sila in demonska oblast, pri Rafaelu pa blažena miloba in nebeško skladnoglasje! In vse ima svoj izvor v naravi in bitju obeh umetnikov! Pa tudi vnanje razmere so uplivala pri njima na umetniško vpodabljanje dotičnih idej! Ko je Rafael slikal stanze, narekovala mu je — ljubezen, kakor je to videti na skicah za sliko „Dispute“, kjer so napisani bujnočutni soneti na neko Rimljanko, dočim je Michelangelu pri slikanju sikstinske kapele vodila roko nejevolja, da je moral opustiti svoj najljubši načrt, to je prej omenjeni nagrobni spomenik za papeža Julija II. . . (Konec prih.)

ške liste s neslanimi dopisi o zadnjih občinskih volitvah. Namen teh dopisov je, prikriti kolosalnost nemškega poraza. Nam se ne zdi vredno, zavračati to pisarenje in obrekovanje in omenimo je le, da konstatujemo, kako Nemci sedaj sami priznavajo, kar so mej volitvami s vso odločnostjo tajili. Dokler so lovili slovenske volilce v svoje zanjke, zatajevali so svoje nemško-narodne aspiracije, zatajevali, da imajo sploh kake politične nagibe in slovesno zatrjevali, da jim je samo uspevanje mesta pri srci, da hočejo dobiti samo upliv na mestno gospodarstvo, drugih namer pa da nimajo. Ta ali oni nedolžnejši volilec jim je sicer verjel, ali pomagal ni ta manever čisto nič, kakor kaže izid volitev. Sedaj ubirajo Nemci druge strune. Mestno gospodarstvo jim je zdaj le postranska stvar, zdaj priznavajo brez ovinkov, da jim je šlo za to, da pridobijo nemštvu veljavo v mestu, in tolažijo se s tem, da še ni „das geschichtlich deutsche Laibach für das Deutschthum verloren“. To je sila slaba tolažba, a dobro je, da si to volilci zapomnijo — za drugo priliko, saj je mogoče, da bodo nemški agitatorji zopet lazili okrog slovenskih volilcev.

— (Dirkališka zadruga) nam piše: Dirkališka zadruga sklenila je v svoji seji, da dovoli nekaterim zastopnikom kolesarskih tvež in trgovcem v obče napraviti na dirkališču na ograji slovenske reklame za svojo trgovino. Od 4 metre dolgega in 1 1/2 metra širokega prostora zahteva zadruga 5 gl. na leto, za večje prostore pa je pripravljena pogajati se z dotičnimi trgovci. Prostor po dogovoru določi zadruga. Trgovci, ki kanijo napraviti reklame na dirkališču, naj se do 15. t. m. obrnejo do zadrugnega blagajnika. Oni trgovci, ki za prostor in letno dobo največ ponudijo, vpoštevajo se v prvi vrsti.

— (Semenj.) Na včerajšnji semenj je bilo prignanih 952 konj in volov, 357 krav in 66 telet, skupaj 1375 glav. Kupcija je bila srednja; za govejo živino ni bilo zunanega kupca, razen nekaj mesarjev s Koroškega. Konje prišlo je kupovat nekaj kupcev iz Lije in s Koroškega, zato je bila kupcija s konji tudi najživahnejša.

— (Nezgoda.) Danes dopoldne so se pri skladiščih južne železnice splašili konji trgovca g. Kleina. Hlapec je padel tako nesrečno pod voz, da so ga težko ranjenega morali odnesti v bolnico, jeden konj pa je bil močno poškodovan.

— (Razpisana služba.) Na c. kr. učit. pripravnic v Ljubljani mesto vadničnega učitelja s prihodnjim šolskim letom. Prošnje do 15. maja pri deželnem šolskem svetu za Kranjsko.

— (Redni občni zbor kluba slovenskih biciklistov za Kamnik in okolico) vršil se je dne 1. majnika v Domžalah na pošti. Voljeni bili so sledeči gospodje: Predsednik gosp. Franc Pevce. Podpredsednik g. Janko Pohlin. Rednik g. Ivan Exler. Tajnik g. Jo ip Polak. Blagajnik g. Josip Adamič. Odbornik g. Anton Skok.

— (Mestna hranilnica v Radovljici.) V mesecu aprilu 1898. je 126 strank vložilo 45 642 gl. 22 kr., 76 strank uždignilo 12 016 gl. 37 kr., 27 strankam se je izplačalo posojil 31.550 gl., stanje vlog 466 879 gl. 21 1/2 kr., denarni promet 115.264 goldinarjev 83 kr.

— (Učiteljskega društva za Kranjski šolski okraj) občni zbor bo v dan 12. velikega travna t. l. v Liki. Pričetek zborovanja točno ob 10. uri dopoldne v salonu g. Guzelja. Društveniki se pozivljajo k mnogobrojni udeležbi.

— (Slovensko bralno društvo v Trzinu) napravi s svojim pevskim in tamburaškim zborom pri ugodnem vremenu v nedeljo 8. t. m. popoldne izlet v Bistrico „na pesek“.

— (Izlet v Trnovo in v Ilirsko Bistrico) priredi dne 15. maja pevsko društvo „Jadranska Vila“ na Sušaku. Izletniki se pripeljejo s posebnim vlakom v Il. Bistrico in priredi „Jadranska Vila“ na večer koncert s petjem in z godbo tamburašev. Čisti dohodek koncerta je namenjen v podporo šolske mladine sploh, v prvi vrsti pa družbi sv. Cirila in Metoda. To je zlasti za Notranjce ugodna prilika, da napravijo izlete v Il. Bistrico in v Trnovo, da se seznanijo s hrvatskimi brati. Program prijavimo svoječasno.

— (Slovenska šitalnica v Gorici) priredi v nedeljo dne 8. maja 1898. drugo pomladansko besedo z jako lepim vspeedom. Pričetek ob 8. uri in pol zvečer. Čisti dohodek je namenjen v pokritje stroškov za društvene glasbovine.

— (Osobna vest.) Finančni svetnik gospod Karol Lubec v Gradcu je imenovan finančnim nadsvetnikom extra statum. — Asistent c. kr. zaloge g. Ivan Miklavčič je imenovan oficijalom.

— (Mariborčani — Schönererjanci.) V nedeljo je stopil mariborski poslanec dr. Wolffhardt pred svoje volilce. Slikal jim je splošni politični položaj in razmere v nemškonacionalni stranki. Ker se je odločno izrekel za radikalni nacjonalizem, kakor ga propovedujeta Schönerer in Wolf, so mu

volilci izrekli zaupanje, hoteli pa so Steinwenderju in Kaiserju izreči nezaupnico, češ, da sta prezmerna in premalo odločna in da je treba dobiti zanesljivejša voditelja. Dotična resolucija, katero je nasvedr. Glantschnigg, sicer ni bila vzprejeta, a odklonjena je bila samo z večino štirih glasov. Schönererjanci v Mariboru reprezentujejo torej prav znamenito stranko in verjetno je, da bi v slučaju novih volitev poslal Maribor Schönererjanca na Dunaj.

— (Nemci in Lahi.) Iz Gradca nam piše prijatelj našega lista: „Danes vršil se je prav klasičen prizor pod mojimi oknom v Henrikovi ulici. Na sprehod sta šla dva laška delavca, od nasprotne strani pa pridejo trije nemški civilni pobalini. Italijana sta govorila v materinem jeziku. Tedaj se zadere jeden od Nemcev: „Verfluchten Krainer, redet deutsch!“ Laha se nista dala izzivati in spoprijeli so se. Pretepli so se do krvi. Nemci so udrihali po Lahih misleč, da tepo Kranjce, in spravljali bunke od Italijanov v prepričanju, da so slovenske. Tepeni so bili Nemci, a posegli so sprehodniki vmes in odvlekli Laha na policijo, dočim so še vedno mislili, da imajo s Slovenci opraviti. Ta dogodek pač dovolj priča o fanatični nestrpnosti zagrizenih Gradčanov, ob jednem pa je eklatanten dokaz o prebrisanosti naših Nemcev, ki celo v dobi iskrnega prijateljstva do Italijanov ne ločijo romanskega jezika od slovenskega. Pri tem pa se v Gradcu vedno govori o „blagoglasni in simpatični italijanščini“ v nasprotju z „barbarsko slovenščino“. Ta dva jezika je pač treba najprej ločiti!

* (Usmrčenje v Srbiji.) V Belemgradu so nedavno ustrelili roparja Ž vojina Mitrovića. Vojaki so bili tako škandalozno slabi streli, da je Mitrovič še-le po tretjem strelu umrl. Gledalcev, katerih je bilo na tisoče, se je lotila vsled take krutosti velika vznemirjenost tako da so prodrli vojaški kordon. Nastala je taka gneča, da so bili v prvi vrsti stoječi poročevalci časopisov v veliki nevarnosti. Orožniki so morali prav strogo postopati. Več gledalcev je bilo ranjenih. Kaj takega je pač samo v Srbiji možno!

* (Požrtvovalni ameriški bogataši.) Ameriški redoljubni milijonarji se skušajo, kateri bi bolj izkazal domovini svojo ljubav in pomoč. Tako je dovel seboj Jay Gould za vojno povsem opremljeno ladjo, katera je jedna najlepših. Astor Chanler, sin bogataša pa je zbral na svoje stroške tisoč mož, katere hoče za vojne sam vzdrževati. Geo Gould ne pojde sam v vojsko, ali dejal je: Vse, kar imam, je v slučaju vojne narodu na razpolago. Njegov imetek znaša 35 milijonov dolarjev. Kralj železnice John Jakob Astor pa je ponudil za časa vojske brezplačno uporabo vseh železnic.

* (Spomenik prestolonaslednika Rudolfa), kateri je imela cesarica Elizabeta na svojem gradu Achleonu, bodo prenesli v Mayerling, kjer bo stal na neki vrtni višini gradu. Spomenik je tri metre visoka mramorna piramida, na kateri je relief prestolonaslednikov. Na strani stoji genij z ugaslo bakljo v roki.

* (Deklici morilki.) V sredo sta v Lenčavu 10letna Marja Wenglavizik in 11letna Katarina Panvik vhlavali toliko časa nekemu dojenčku žganje v usta, da se je onesvestil, potem sta ga pa z blazino zadušili. Morilki sta baje brez vsega kesa priznali svoj grozni čin.

Književnost.

— „Izvestja“. Letnik VIII. Sešitek I. Vsebine: 1. A. Globočnik pl. Sorodolski: K petdesetletnici slovenske narodne zavezanosti. 2. Fr. Šnid: Drobiž iz admontskega arhiva. 3. I. Vrhovec: Rožnik in cerkev na Rožniku. Mali zapiski. 1. I. Vrhovnik: Marijina znamenja mej Ljubljano in Poljem.

— „Mittheilungen“. Jahrgang XI. Heft 2. Inhalt: 1. Das Klima von Krain, von Prof. Ferd. Seidl. 2. Das Archiv der Herrschaft Ortenegg in Unterkrain. Von stud. iur. Vladimir Levec. Literaturbericht. Die Heimatkunde des Herzogthums Steiermark, von Director Dr. Karl Hirsch. Kleine Mittheilungen. Zur historisch-geographischen Durchforschung Krains im Jahre 1848. Vereinsauschuss im Jahre 1897.

— „Ljubljanskega Zvona“, št. 5. je izšla. Vsebinsko prijavimo prihodnjč.

Telefonična in brzojavna poročila.

Dunaj 3. maja. Začetkom današnje seje poslanske zbornice je ministerski predsednik grof Thun odgovarjal na razne interpelacije in tudi na Funkejevo glede zadnjih praških izgrediv. Thun je rekel, da izgrede obžaluje, da pa nikakor niso bili tako veliki, kakor so poročali nemški listi. Zagovarjal je namestnika Coudenhovea, obljubil varovati in ščititi nemške burše in dejal, da je vzrok vsem izgredom narodno sovraštvo, katero se z obeh strani podpihuje. Gross je jako ostro odgovarjal, prijemal Coudenhovea in surovo napadal župana Podlipnega, potem pa predlagal,

naj se jutri o odgovoru ministerskega predsednika otvori debata. Po daljšem številjenji je predsednik konstatoval, da je bil predlog s 129 proti 93 glasom odklonjem. Z opozicijo so glasovali tudi nekateri nemški klerikalci, tako dvomljivi pošteni Dipauli, Kathrein in Zallinger. Nemci so radi izida glasovanja zagнали velik hrup, psovali so in razgrajali, češ, da ni predsednik pravilno štel ter grozili, da bodo zopet predlagali glasovanja po imenih. Zbornica je potem nadaljevala razpravo o jezikovnih naredbah. Soc.-demokrat Stör je zagovarjal socialnodemokratske tirjatve sploh in se potegoval za dvojezično uredbo uradov. Dipauli je začel govoriti ob polu 2. uri in govori še. V prvem delu svojega govora je povsem pritrl nemškim obstrukcionistom, dokazoval, da so jezikovne navedbe grozna krivica za Nemce in zahteval, naj se prekičajo. Pozivljal je celo Slované, naj sami v to pomorejo ter jim skušal nasuti nekaj peska v oči z izjavo, da zdaj ni časa, misliti na uvedbo nemškega državnega jezika. V drugem delu svojega govora se je najprej dobrikl Slovanom in se potem prilil kroni, češ, da se njegova stranka ne ukloni Schönererju, in da obsoja nje protidinastično hujskanje. Rekel je, da bi v francoskem parlamentu vse drugačen odgovor dobil, kdor bi tako napadel glavarja državi, kakor je Schönerer napadel krono. (Wolf: „Mi vemo, da se je od zgoraj začel boj proti Nemcem.) Danes bo govoril samo še dr. Pacak.

Dunaj 3. maja. Po vladnih dispozicijah bo zasedanje delegacij trajalo samo 18 dni. To bi bilo najkrajše zasedanje, kar jih je doslej bilo. Goluchowski bi že 12. v avstrijski delegaciji razvil svoj ekspozé, 27 pa bi se zasedanje zaključilo. Vlada sili na to, da omogoči zborovanje parlamenta.

Dunaj 3. maja. Pri Hundersdorfu sta trčila dva vlaka. Tri osebe so bile lahko ranjene.

Berolin 3. maja. „Local Anzeiger“ javlja, da hočejo Američani okupirati Filipine, da dobé jamstvo, da jim vrne Španska vojne stroške. V berlinskih političnih krogih se sodi, da bi se premenil ves položaj v Aziji, ako dobé Zjedinjene države Filipine.

Berolin 3. maja. Iz Novega Yorka se brzojavlja, da so Američani v velikih skrbéh, ker ne vedó, kam jadra špansko brodovje. S Kube se poroča, da so v Havani in v Matanzas Španci dobro pripravljeni na vsak naskok.

Stokholm 3. maja. Kralj je sankcijo niral zakon, s katerim se uveljavlja splošna in jednaka volilna pravica za parlament.

Madrid 3. maja. Zapovednik ameriškega brodovja je generalnega guvernerja Filipin pozval, naj mu izroči vse španske ladje, sicer pa začne takoj bombardirati Manilo in druga mesta na obrežji.

Madrid 3. maja. Natančnejša poročila iz Manile so prinesla vest, da je ondotno špansko brodovje uničeno in da so Američani gospodarji situacije. To je vse prebivalstvo silno konsterniralo in so se primerili veliki in nevarni izgrediv. Vojaštvo je le z največjim naporom vseh sil moglo razgnati demonstrante, katerih jeza se obrača proti ministerstvu in proti dinastiji. Demonstracije so trajale od nedelje zvečer vso noč in do včeraj popoldne in bile so tako očitno protidinastične, da je vlada sklenila razglasiti v Madridu obsedno stanje, katero se najbrž raztegne tudi na druge pokrajine, kajti tudi v drugih mestih se je pojavilo močno protidinastično gibanje. V gorah se zbirajo številna krdela revolucijonarjev. Položaj je jako nevaren. Še jedna izgubljena bitka, in v celi Španski nastane revolucija.

Narodno-gospodarske stvari.

— Razpis dobave. C. kr. trgovinsko ministerstvo poroča trgovski in obrtniški zbornici, da se bode veled razglasa kralj rumunskega vojnega ministerstva z dne 9. aprila 1898, št. 189, 191 in 193 dne 9. maja t. l. ob 3. uri popoldne vršila po jedna dražba radi dobave I. 600 paradnih klobukov za lovsko četo, II. 20.000 jopic iz flanele, III. 10.000 konjskih česal. Pogoji se lahko vpregledajo vsak torek in soboto od 9.—12. ure dopoldne v vojnem ministerstvu (intendantni oddelek).

Meteorološko poročilo.

Višina nad morjem 306-2 m.

Maj	Čas opa- zovanja	Stanje baro- metra v mm.	Tempe- ratura v °C	Vetrovi	Nebo	Padačina v mm v 24 urah
2.	9. zvečer	734.1	16.3	sl. jug	jasno	00
3.	7. jutraj	734.6	11.0	sl. jvzh.	jasno	
"	2. popol.	733.3	24.3	sr. jug	jasno	

Srednja večerajšnja temperatura 17.0°, za 4.7° nad normalom.

Dunajska borza

dne 3. maja 1898.

Skupni državni dolg v notah	102	gld. 05	kr.
Skupni državni dolg v srebru	101	80	
Avstrijska zlata renta	121	80	
Avstrijska krona renta 4%	101	85	
Ogerska zlata renta 4%	121	—	
Ogerska krona renta 4%	99	25	
Avstro-ogerske bančne delnice	913	—	
Kreditne delnice	359	50	
London vista	120	70	
Memski drž. bankovci za 100 mark	58	77 1/2	
30 mark	11	76	
30 frankov	9	54 1/2	
Italijanski bankovci	44	50	
C. kr. cekini	5	66	

Izborno deluje

Tanno-Chinin tinktura za lase

okrepčuje in ohranja lasišče in preprečuje izpadanje las.

Cena 1 steklenici z rabilnim navodom 50 kr.

Jedina zaloga (386—9)

Iekarna M. Leustek, Ljubljana

Resljeva cesta št. 1, zraven mesarskega mostu.

Telefon števil. 68.

Ces. kr. avstrijske državne železnice.

Izvod iz voznega reda

veljaven od dne 1. maja 1898. leta.

Odhod iz Ljubljane juž. kol. **Praga** čez Trbiž
Ob 12. uri 5 m. po noči osebni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno; čez Selsthal v Anasse, Solnograd; čez Klein-Reifling v Steyr, Linc, na Dunaj via Amstetten. — Ob 7. uri 5 m. jutraj osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj; čez Selsthal v Solnograd; čez Klein-Reifling v Linc, Budejevice, Pizenj, Marijine vane, Heb, Francove vane, Prago, Lipsko, čez Amstetten na Dunaj. — Ob 11. uri 50 m. dopoldne osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Ljubno, Selsthal, Dunaj. — Ob 4. uri 2 m. popoldne osebni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Ljubno; čez Selsthal v Solnograd, Lend-Gastein, Zell ob jezeru, Inomost, Bregenc, Curih, Genevo Paris; čez Klein-Reifling v Steyr, Linc, Budejevice, Pliznj, Marijine vane, Heb, Francove vane, Karlove vane, Prago, Lipsko, Dunaj via Amstetten. — Ob 7. uri 15 min. zvečer osebni vlak v Lesce-Bled. — **Praga v Novo mesto** iz v Kočevje. Mešani vlaki: Ob 6. uri 15 m. jutraj, ob 12. uri 55 m. popoldne, ob 6. uri 30 m. zvečer — **Prihod v Ljubljano** j. k. **Praga** iz Trbiža. Ob 5. uri 48 m. jutraj osebni vlak z Dunaja via Amstetten, iz Lipskega, Prage, Francovih varov, Karlovih varov, Heba, Marijinih varov, Pliznja, Budejevic, Solnograda, Linca, Steyra, Anase, Ljubna, Celovca, Beljaka, Franzensfeste. — Ob 7. uri 55 min. jutraj osebni vlak iz Lesce-Bleda. — Ob 11. uri 17 m. dopoldne osebni vlak z Dunaja via Amstetten, Karlovih varov, Heba, Marijinih varov, Pliznja, Budejevic, Solnograda, Linca, Steyra, Pariza, Geneve Curiha, Bregence, Inomosta, Zella ob jezeru, Lend-Gasteina, Ljubna, Celovca, Linca, Pontabla. — Ob 4. uri 57 m. popoldne osebni vlak z Dunaja, Ljubna, Selsthal, Beljaka, Celovca, Franzensfeste, Pontabla. — Ob 9. uri 6 m. zvečer osebni vlak z Dunaja, Lipskega, Prage, Francovih varov, Karlovih varov, Heba, Marijinih varov, Pliznja, Budejevic, Linca, Ljubna, Beljaka, Celovca, Franzensfeste. — **Praga** iz Nevege mesta in iz Kočevja. Mešani vlaki: Ob 8. uri 19 m. jutraj, ob 2. uri 32 m. popoldne in ob 8. uri 35 m. zvečer. — **Odhod iz Ljubljane** d. k. v **Kamnik**. Ob 7. uri 23 m. jutraj, ob 2. uri 5 m. popoldne, ob 6. uri 50 m. in ob 10. uri 25 min. zvečer, poslednji vlak samo ob nedeljah in praznikih. — **Prihod v Ljubljano** d. k. iz **Kamnika**. Ob 6. uri 56 m. jutraj, ob 11. uri 8 m. dopoldne, ob 6. uri 10 m. in ob 9. uri 65 min. zvečer, poslednji vlak samo ob nedeljah in praznikih. (17—97)

Pri prestovoljni požarni brambli v Kranji je razpisana služba

kapelnika

z plačo 500 gld. na leto. Slovenskega ali slovankega jezika zmožni imajo prednost.

Ponudbe s pričevali do 15. maja na poveljništvo prostovoljne požarne brambe v Kranji.

Kranj, dne 30. aprila 1898.

(671—3)

Odbor.

Mlad oženjen trgovec

v manufakturni in specerijski stroki popolnoma izučen, želi kot trgoveški pomočnik ali magaciner takoj vstopiti; prevzame tudi kako podružnico na račun ali mesečno plačo. (664—2)

Ponudbe pod J. K. upravništvo „Slov. Naroda“.

Zahvala.

Prav srčno zahvaljujemo vse sorodnike, prijatelje in ssnance, ki so nam o smrti našega predragga očeta, oziroma brata, starega očeta in tasta, gospoda

Frana Orožna

izrazili svoje sožalje ter nepozabnega ranjkega spremili k večnemu počitku. Zlasti zahvaljujemo prečastito duhovščino, slavno požarno brambo in pevski zbor za častno spremstvo in gijljivo petje.

V Trebnjem, dne 2. maja 1898.

(690)

Žalujoči ostali.

Zahvala.

Globoko ginjeni zahvaljujemo se tem potom iskreno za vse izraze plemenitega sožalja ob bratki izgubi našega dobrega in nepozabnega sina, oziroma brata, svaka in strijca, gospoda pravnika

Antona Majarona.

Zlasti izrekamo srčno zahvalo vsem mnogobrojnim gospodom in damam, ki so dragega pokojnika večeraj spremili k zadnjemu počitku, v prvi vrsti velečastitim gospodom duhovnikom A. Staretu iz Ljubljane, F. Knizeku iz Preserja in domačemu župniku upravitelju F. Berniku, poslednjemu zlasti, da je pokojniku ves čas dolge bolezni stal na strani dober prijatelj in tolažitelj, nadalje deputaciji gg. slovenskih akademikov, bl. g. c. kr. dež. sodnemu svetniku I. Vencajsu in drugim, ki so iz dalje potrdili se k hiši žalosti, kakor tudi sl. bralnemu društvu za spremstvo z zastavo; osobito se zahvaljujemo za preganljivo petje, katero so poskrbeli gg. člani sl. društva „Slavca“ iz Ljubljane, gg. slovenski akademiki in domači učitelji, potem za krasne vence in končno sploh vsem in za vse, s čimer se je v našo tolažbo izkazala ljubemu pokojniku zadnja čast!

V Borovnici, dne 3. majnika 1898.

(691)

Žalujoči ostali.

Na prodaj!

Dva konjiča (juk-rja), 6 let stara, krotka in brez napak, lepe vnanosti in dobro ohranjen na pol pokrit voz se proda po ceni.

Več se izve v kavarni Mayr v Ljubljani, špitalske ulice, Filipov dvor. (684—1)

Skrbna kuharica

se sprejme na deželi. — Pogoje in naslov pove upravništvo „Slov. Naroda“. (687—2)

Kavarna „Europa“.

Vsaki dan svež

(689—1)

sladoled.

Telefon št. 81.

Tam se tudi oddajo sledeči časopisi:

„Tagespost“, „Fremdenblatt“, „Extra-blatt“, „Slovenski Narod“, „Slovenski List“, „Soča“ in „Edinost“.

K sejmu!

Na voglu št. Peterske in Resljeve ceste se bode od 2. do 10. maja

češki

porcelan

in

rujava kuhinjska posoda

prodajala po

(652—5)

najnižjih cenah.

Lepo stanovanje.

(624—3)

V Franciškanski ulici št. 6 (nova hiša) se odda s 1. avgustom v drugem nadstropju lepo stanovanje, obstoječe s treh sob in s pritliklinami. Več pri lastniku gostilne „pri Štefanu“.

Trgovina z galanterijo in igračami

Iv. Kordik-a

Ljubljana, Preširnove (Slonove) ulice št. 10-14

priporoča svojo bogato zalogo

emailirane kuhinjske posode

prve vrste, kakor tudi

patent-lonce z bakrenim obitkom

in druge jednake reči po prav niskih cenah;

nadalje:

namizne svečnike nože in vilice

iz pakfona, medij in alpake, sa salato, deserte in drugo.

Različne reči iz alpake in alpaka-srebra

iz najboljšje o. kr. priv. tovarne W. Bach-

mann & Comp. z Dunaja.

Zunaj naračila izvršujejo se točno in po

niskih cenah. (645—6)

F.P.Vidic & Co. v Ljubljani

ponujajo po najnižjih cenah vsakokoli množino

zidarske opeke

zarezano strešne opeke

(Strangfalzziegel)

(izdelane iz najbolje znane Vrhnjske gline) z zraven spadajočo stekleno zarezano opeko in strešnimi okni iz vlitega železa

lončene peči in štedlinike

(lastnega izdelka)

Roman-cement

Dovški Portland-cement

kakor vse v stavbinsko stroko spadajoče predmete.

Najnižje cene!!!

(396—16)

Tomo Tolazzi

v Logatcu

priporoča svoja raznovrstna

(687)

vina

kakor isterska črna in rumena, in posebno priporoča jako fini laški, cene od 20 do 26 gld. za 100 litrov, postavljeno na kolodvor v Logatcu, na zahtevanje pošlje tudi frankovane vzorce.